EUROPEISKA UNIONENS RÅD

Bryssel den 2 juni 2005 (7.6)
(OR. en)

9630/05

Interinstitutionellt ärende: 2004/0127 (COD)

LIMITE

FRONT 99
CODEC 453
COMIX 361

NOT

från:	Generalsekretariatet
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	9431/05 FRONT 97 CODEX 425 COMIX 351
Komm. förslag nr:	10331/04 FRONT 111 COMIX 392 (KOM(2004) 391 slutlig)
Ärende:	**Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna**)

För delegationerna bifogas ovannämnda utkast till förordning som det föreligger efter diskussionerna i Gemensamma kommittén på högre tjänstemannanivå den 1 juni 2005.

FÖRSLAG TILL

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en gemenskapskodex om gränspassage för personer[1]

(kodex om Schengengränserna)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.1 och 62.2 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,[2]

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget[3], och

av följande skäl:

(1) Av artikel 62.1 i EG-fördraget följer att antagandet av åtgärder i syfte att säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer när de passerar inre gränser ingår i unionens målsättning att upprätta ett område utan inre gränser med fri rörlighet för personer i enlighet med artikel 14 i fördraget.

(2) I enlighet med artikel 61 i EG-fördraget bör upprättandet av ett område med fri rörlighet för personer åtföljas av direkt relaterade stödåtgärder. Den gemensamma politiken för passage av de yttre gränserna i enlighet med artikel 62.2 i fördraget är ett exempel på en sådan åtgärd.

(3) Antagandet av gemensamma åtgärder som avser personers passage av inre gränser och kontroll vid yttre gränser bör avspegla bestämmelserna i Schengenregelverket, som har införlivats inom Europeiska unionens ramar, särskilt relevanta bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985[4] och den gemensamma handboken.[5]

---

1 **DE** vidhöll en allmän reservation mot utkastet till förordning. **FR** vidhöll en parlamentsreservation. **AT**, **FR, SI** och **PT** vidhöll en språkreservation.
2 EUT C ..., ..., s. ...
3 EUT ...
4 EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.
5 EGT C 313, 16.12.2002, s. 97.

(4) När det gäller gränskontroll vid de yttre gränserna, är införandet av ett gemensamt regelverk, bland annat genom en konsolidering och utveckling av det befintliga regelverket på området, ett av huvudinslagen i den gemensamma förvaltningen av de yttre gränserna, såsom fastställs i kommissionens meddelande "En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser" av den 7 maj 2002[6]. Detta mål ingår i den strategi för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser som godkändes av rådet den 13 juni 2002 och välkomnades av Europeiska rådet vid dess möten i Sevilla den 21–22 juni 2002 och Thessaloniki den 19–20 juni 2003.

(5) Fastställandet av en gemensam ordning för gränspassage för personer varken ifrågasätter eller påverkar rätten till fri rörlighet för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar eller rättigheter som beviljats de tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och deras ursprungsländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.

(6) Gränskontroll är av intresse inte endast för de medlemsstater vid vars yttre gränser den utförs utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat gränskontroll vid sina inre gränser. Gränskontrollen bör bidra till kampen mot olaglig invandring och människohandel samt till förebyggande av alla typer av hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser.

(6a) Gränskontroller bör genomföras på ett sådant sätt att mänsklig värdighet respekteras fullt ut. Gränskontrollen bör genomföras på ett professionellt och respektfullt sätt och stå i proportion till de syften som eftersträvas.

(7) Gränskontroll omfattar inte bara kontroll av personer vid gränsövergångsställen och bevakning mellan dessa gränsövergångsställen utan även analys av riskerna för den inre säkerheten och analys av de hot som kan påverka de yttre gränsernas säkerhet. Det är därför nödvändigt att fastställa villkor, kriterier och arrangemang för kontrollen vid gränsövergångsställena och för gränsbevakningen.

---

[6] KOM(2002) 233 slutlig.

(8) För att undvika alltför lång väntetid vid gränserna bör det införas möjligheter att förenkla kontrollerna vid de yttre gränserna vid exceptionella och oförutsebara omständigheter. Vid förenklade gränskontroller föreligger det alltjämt en skyldighet att systematiskt stämpla tredjelandsmedborgares handlingar. Stämplingen gör det möjligt att med visshet fastställa datum och plats för passerandet av gränsen utan att i alla enskilda fall fastställa att alla erforderliga åtgärder för kontroll av resehandlingar har genomförts.

(9) För att minska väntetiden för de personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen bör man när omständigheterna så tillåter inrätta skilda köer vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna, skyltade med enhetliga beteckningar i samtliga medlemsstater. Köerna bör vara skilda vid internationella flygplatser. Där det bedöms lämpligt och om lokala omständigheter gör det möjligt bör medlemsstaterna överväga att inrätta skilda köer vid sjö- och landgränsövergångsställen.

(10) Medlemsstaterna bör se till att kontrollförfarandena inte utgör ett betydande hinder för handeln eller för socialt och kulturellt utbyte vid de yttre gränserna. De bör därför tillhandahålla tillräckligt med personal och resurser.

(11) Medlemsstaterna skall utse den eller de nationella myndigheter som enligt deras nationella lagstiftning ansvarar för gränsövervakningen. När flera olika myndigheter i samma medlemsstat är ansvariga, bör de ha ett nära och fast samarbete.

(12) Det operativa samarbetet och biståndet mellan medlemsstaterna i fråga om gränskontroll bör skötas och samordnas av den europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid medlemsstaternas yttre gränser, som inrättades genom förordning (EG) nr 2007/2004.[7]

[7] EUT L ..., s.

(13) Det bör dock slås fast att denna förordning inte gäller kontroller som utförs inom ramen för polisens allmänna befogenheter, de säkerhetskontroller av personer som är identiska med sådana som utförs för inrikesflyg, medlemsstaternas möjlighet att undantagsvis utföra kontroller av bagage i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 3925/91 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen[8] eller enskilda medlemsstaters lagstiftning om skyldigheten att bära på sig rese- och identitetshandlingar eller att meddela myndigheterna närvaro på den berörda medlemsstatens territorium.

(14) Om allvarliga hot föreligger mot medlemsstaters allmänna ordning eller inre säkerhet, bör dessa stater också ha möjlighet att tillfälligt återinföra gränskontroll vid sina inre gränser. Det bör fastställas villkor och förfaranden för detta, så att åtgärdens exceptionella karaktär och proportionalitetsprincipen garanteras. Omfattningen och varaktigheten av gränskontrollen bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att reagera på hotet.

(15) Återinförandet av gränskontroll för personer vid de inre gränserna bör förbli en exceptionell åtgärd inom ett område med fri rörlighet för personer. Gränskontroll och formaliteter som enbart grundas på själva gränspassagen bör inte förekomma.

(16) Det bör införas ett förfarande som gör det möjligt för kommissionen att anpassa vissa närmare föreskrifter för gränskontroll. I dessa fall bör de åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.[9]

(17) Det bör även införas ett förfarande som gör det möjligt för medlemsstaterna att anmäla ändringar av andra närmare föreskrifter för gränskontroll till kommissionen.

---

[8] EGT L 374, 31.12.1991, s. 4. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

[9] EGT L 184, 17.9.1999, s. 23.

(18) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, det vill säga inrättandet av regler för gränspassage för personer, direkt påverkar gemenskapens regelverk i fråga om yttre och inre gränser och inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(19) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen kommer att tillämpas med iakttagande av medlemsstaternas skyldigheter i fråga om internationellt skydd och principen om "non-refoulement".

(20) Genom undantag från artikel 299 i fördraget omfattar denna förordning endast Frankrikes och Nederländernas europeiska territorier. Den påverkar inte den särskilda ordning som gäller för städerna Ceuta och Melilla, såsom fastställs i avtalet om Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.[10]

(21) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som varken är bindande för eller tillämplig i Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i ovannämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit denna förordning besluta om huruvida landet skall genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning.

(22) När det gäller Island och Norge, utgör denna förordning en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa två staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[11], som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.[12]

---

[10] EGT L 239, 22.9.2000, s. 69.
[11] EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
[12] EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

(23) Det måste göras ett arrangemang för att företrädare för Island och Norge skall kunna anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har utformats i skriftväxlingen mellan gemenskapen och Island och Norge[13], vilken bifogas ovannämnda avtal.

(24) När det gäller Schweiz, utgör denna förordning en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[14], som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och om provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i det avtalet[15].

(25) Det måste göras ett arrangemang för att företrädare för Schweiz skall kunna anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har utformats i skriftväxlingen mellan gemenskapen och Schweiz[16], vilken bifogas ovannämnda avtal.

(26) Förordningen innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilka Förenade kungariket inte deltar enligt rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.[17] Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

(27) Förordningen innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilka Irland inte deltar enligt rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.[18] Irland deltar därför inte i antagandet av förordningen, är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

---

13 EGT L 176, 10.7.1999, s. 53.
14 Rådets dok. 13054/04 tillgängligt på http://register.consilium.eu.int.
15 EUT L 368, 15.12.2004, s. 26 och EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.
16 Rådsdok. 13054/04 är tillgängligt på http://register.consilium.eu.int
17 EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.
18 EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

(28) Artikel 1 första meningen och artikel 5.4 a i avdelning III och de bestämmelser i avdelning II och dess bilagor som hänvisar till Schengens informationssystem utgör bestämmelser som bygger på Schengenregelverket eller på annat sätt anknyter till det enligt artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och principer

Enligt denna förordning skall ingen gränskontroll ske av personer vid passage av de inre gränserna mellan Europeiska unionens medlemsstater.
Genom förordningen införs regler för kontroll av personers passage av EU-medlemsstaternas yttre gränser.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *inre gränser*:
   a) medlemsstaternas gemensamma landgränser, inklusive flod- och insjögränser,
   b) medlemsstaternas flygplatser för inrikesflyg,
   c) medlemsstaternas kust-, flod- och insjöhamnar för reguljära färjeförbindelser.

2. *yttre gränser*: medlemsstaternas landgränser, inklusive flod- och insjögränser, sjögränser samt flygplatser och flod-, kust- och insjöhamnar, såvida de inte räknas som inre gränser.

3. *inrikesflyg*: all flygtrafik som uteslutande ankommer till eller avgår från medlemsstaternas territorium utan landning i ett tredjeland.

4. *reguljära färjeförbindelser*: alla färjeförbindelser där fartyg går i trafik mellan samma två eller flera hamnar på medlemsstaternas territorium, utan anlöpning av hamnar utanför detta territorium, där förbindelserna utgör transport av personer och fordon enligt en offentliggjord tidtabell.

5. *personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen*:

   a) unionsmedborgare, i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget, samt tredjelandsmedborgare vilka är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet och vilka omfattas av direktiv 2004/38/EG[19] av den 29 april 2004,

   b) tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och deras ursprungsländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.[20]

6. *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget och som inte omfattas av punkt 5.

7. *personer registrerade på spärrlista för nekad inresa*: varje tredjelandsmedborgare som har registrerats i Schengens informationssystem enligt vad som föreskrivs i artikel 96 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och i det syfte som anges där.

8. *gränsövergångsställe*: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna.

9. *gränskontroll*: verksamhet vid en gräns, i enlighet med denna förordning, som utan hänsyn till andra skäl enbart grundas på en avsikt att passera gränsen eller själva passagen av den och som består av gränskontroller och gränsbevakning.

10. *gränskontroller*: kontroller vid gränsövergångsställen för att säkerställa att personer, deras transportmedel och föremål i deras besittning kan tillåtas att resa in i medlemsstaternas territorium eller att lämna det.

---

[19] EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

[20] Uttalande om innehavare av främlingspass och pass för icke-medborgare: "Europaparlamentet och rådet anmodar kommissionen och lägga fram förslag inom ramen för översynen av förordning (EG) nr 539/2001 för att undanta innehavare av främlingspass och pass för icke-medborgare som är bosatta i medlemsstaterna från viseringsskyldigheten."

11. *gränsbevakning*: bevakning av gränser utanför gränsövergångsställen och bevakning av gränsövergångsställen utanför de fasta tiderna för öppethållande för att hindra personer från att kringgå gränskontrollerna.

12. *kontroll i en andra omgång*: en ytterligare kontroll som kan genomföras på en särskild plats ett stycke bort från den plats där alla personer kontrolleras (första omgången).

13. *gränsbevakningstjänsteman*: en offentlig tjänsteman som i enlighet med nationell lagstiftning tjänstgör vid ett gränsövergångsställe eller längs gränsen eller i omedelbar närhet av en sådan gräns och som enligt denna förordning och den nationella lagstiftningen i varje medlemsstat utför gränskontroll.

14. *transportör*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesmässig persontrafik.

15. *uppehållstillstånd*:

    a) alla uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstaterna med den enhetliga utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002,

    b) alla övriga handlingar som utfärdas av en medlemsstat till tredjelandsmedborgare och som ger tillstånd till vistelse på eller förnyad inresa till deras territorium, med undantag för tillfälliga tillstånd som utfärdas i avvaktan på prövningen av en första ansökan om uppehållstillstånd enligt vad som avses i a eller ansökan om asyl.

16. *kryssningsfartyg*: ett fartyg som följer en given rutt enligt ett i förväg upprättat program som innefattar ett program med turistverksamhet i de olika hamnarna, varvid i princip inga passagerare får stiga ombord på eller lämna fartyget under resan.

17. *fritidsbåtstrafik*: användning av fritidsbåtar för sport och turism.

18. *kustfiske*: fiske som bedrivs med hjälp av fartyg som varje dag eller inom 36 timmar återkommer till en hamn som är belägen på en medlemsstats territorium utan att anlöpa någon hamn som är belägen i ett tredjeland.

19. *hot mot folkhälsan*: en sjukdom med epidemisk potential enligt definitionen i Världshälsoorganisationens internationella hälsostadga och andra infektionssjukdomar eller smittsamma parasitsjukdomar, om de omfattas av skyddsbestämmelser som är tillämpliga på medlemsstaternas medborgare.

Artikel 3

Tillämpningsområde

Denna förordning skall tillämpas på varje person som passerar medlemsstaternas inre eller yttre gränser, utan att det påverkar

a) rättigheterna för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen,

b) rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om "non-refoulement".

AVDELNING II

YTTRE GRÄNSER

Kapitel I

Passage av yttre gränser och inresevillkor

Artikel 4

Passage av yttre gränser

1. De yttre gränserna får passeras endast vid gränsövergångsställen och under fastställda öppethållandetider. Öppethållandetiderna skall tydligt anges vid gränsövergångsställen som inte är öppna dygnet runt.

   Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla förteckningen över sina gränsövergångsställen i enlighet med artikel 30a.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får följande undantag göras från skyldigheten att passera de yttre gränserna endast vid gränsövergångsställena och under fastställda öppethållandetider:

   a) För fritidsbåtstrafik eller kustfiske.

   b) För sjömän som går i land och stannar inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i angränsande kommuner.

   c) För personer eller grupper av personer med särskilda behov, under förutsättning att de innehar de tillstånd som krävs enligt nationell lagstiftning och det inte strider mot medlemsstaternas allmänna ordning eller inre säkerhet.

   d) För personer eller grupper av personer vid en oförutsedd nödsituation.

3. Utan att det påverkar undantagen i punkt 2 eller medlemsstaternas skyldigheter i fråga om internationellt skydd, skall medlemsstaterna införa påföljder, i enlighet med sin nationella lagstiftning, för passage utan tillstånd av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och de fasta öppethållandetiderna. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 5

Inresevillkor för tredjelandsmedborgare

1. För vistelse som inte överstiger tre månader under en sexmånadersperiod gäller följande villkor för inresa för tredjelandsmedborgare:

   a) De är innehavare av en eller flera giltiga resehandlingar som tillåter passage av gränsen.

   b) De innehar giltig visering, om sådan krävs enligt förordning (EG) nr 539/2001[21], utom när de innehar ett giltigt uppehållstillstånd enligt definitionen i artikel 2.15.

   c) De kan styrka syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen och de har tillräckliga medel för sitt uppehälle för såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredjeland där de är tillförsäkrade inresa eller är i stånd att på laglig väg anskaffa dessa medel.

   d) De finns inte registrerade på spärrlista i SIS.

   e) De anses inte utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser, särskilt finns det ingen registrering i medlemsstaternas nationella dataregister som syftar till att neka inresa av samma skäl.

2. En icke uttömmande förteckning över verifikationer som gränsbevakningstjänstemännen får begära av tredjelandsmedborgare för att kontrollera att villkoren i punkt 1 c är uppfyllda ingår i bilaga I.

3. Bedömningen av medlen för uppehället skall göras utifrån syftet med vistelsen och dess längd samt med hänvisning till genomsnittliga kostnader för kost och logi i den berörda medlemsstaten/de berörda medlemsstaterna, vilket skall fastställas genom att kostnaden för lågbudgetinkvartering multipliceras med antalet dagar för vistelsen.

[21] EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Senast ändrad genom förordning nr 453/2003, EGT L 69, 13.3.2003, s. 10.

De referensbelopp som fastställs av medlemsstaterna skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 30a.

Kontrollen av om det finns tillräckliga medel för uppehället får bygga på tredjelandsmedborgarens innehav av kontanta medel, resecheckar och kreditkort. Åtagandeförklaringar, om det föreskrivs sådana i en medlemsstats nationella lagstiftning, och garantibrev från värdfolk enligt nationell lagstiftning, om tredjelandsmedborgaren bor hos en värd, kan även utgöra bevis på att det finns tillräckliga medel för uppehället.

4. Avvikelse från punkt 1 enligt följande:

a) Tredjelandsmedborgare som inte uppfyller alla villkoren för inresa men som innehar uppehållstillstånd eller visering för förnyad inresa utfärdad av någon av medlemsstaterna eller, om så erfordras, båda dessa handlingar, skall medges inresa till de övriga medlemsstaternas territorier i transiteringssyfte, så att de kan nå den medlemsstat som har utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen för förnyad inresa, såvida inte deras namn finns upptagna på den nationella spärrlistan i den medlemsstat vars yttre gränser de avser att passera och registreringen åtföljs av instruktioner om nekad inresa eller transitresa.

b) Tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i punkt 1, undantaget led b, och som infinner sig vid gränsen, får beviljas inresa till medlemsstaternas territorier, om en visering utfärdas vid gränsen i enlighet med förordning (EG) nr 415/2003.

De viseringar som utfärdas vid gränsen skall registreras i en förteckning.

Om det inte är möjligt att placera en visering i resehandlingen, skall den undantagsvis placeras på ett separat blad som förs in i resehandlingen. I sådana fall skall den enhetliga modell för blad för påförande av visering som fastställs i rådets förordning (EG) nr 333/2002[22] användas.

c) Tredjelandsmedborgare som inte uppfyller ett eller flera av villkoren i punkt 1 får av en medlemsstat beviljas tillstånd till inresa på dess territorium av humanitära skäl, av skäl i nationens intresse eller på grund av internationella förpliktelser. Om den berörda tredjelandsmedborgaren är registrerad på spärrlista enligt punkt 1 d, skall den medlemsstat som ger tillstånd till inresa på sitt territorium informera övriga medlemsstater om detta.

[22] EGT L 53, 23.2.2002, s. 4.

Kapitel II

Kontroll av yttre gränser och nekad inresa

Artikel 5a

Genomförande av gränskontroller

1. Gränsbevakningstjänstemän skall vid sin tjänsteutövning fullt ut respektera den mänskliga värdigheten.

   Alla åtgärder som vidtas vid tjänsteutövningen skall stå i proportion till de syften som eftersträvas genom sådana åtgärder.

2. När gränsbevakningstjänstemän genomför gränskontroller får de inte diskriminera personer på grund av något av följande: kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Artikel 6

Personkontroll vid gränsövergångsställen

1. Gränstrafiken vid de yttre gränserna skall underkastas kontroll av gränsbevakningstjänstemän. Kontrollerna skall utföras i enlighet med detta kapitel.

   Kontrollerna kan också omfatta transportmedel och föremål som medförs av personer vid gränspassagen. Vid kroppsvisitering skall varje medlemsstats nationella lagstiftning tillämpas.

2. Alla personer skall underkastas en minimikontroll för fastställande av identiteten genom uppvisande av resehandlingar. Denna minimikontroll består av en snabb och enkel kontroll, vid behov med hjälp av tekniska anordningar och genom sökning av information enbart om stulna, förskingrade, borttappade och ogiltigförklarade handlingar i relevanta databaser, av giltigheten hos den resehandling som tillåter den rättmätige innehavaren gränspassage och av förekomsten av tecken på del- eller helförfalskning.

Den minimikontroll som avses ovan skall vara regel för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen.

Vid minimikontroller av personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen får dock gränsbevakningstjänstemän osystematiskt göra sökningar i nationella och europeiska databaser för att säkerställa att en person inte utgör en verklig, aktuell och tillräckligt allvarlig fara för den inre säkerheten, den allmänna ordningen, medlemsstaternas internationella förbindelser eller ett hot mot folkhälsan.

Följderna av sådana sökningar får inte äventyra rätten för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen att resa in på den berörda medlemsstatens territorium i enlighet med direktiv 2004/38/EG[23].

3. Vid inresa och utresa skall tredjelandsmedborgare underkastas en noggrann kontroll.[24]

a) Den noggranna kontrollen vid inresa skall omfatta

kontroll av de villkor för inresa som fastställs i artikel 5.1 samt, i förekommande fall, av handlingar som ger tillstånd till vistelse och utövande av yrkesverksamhet. Detta skall innefatta en ingående undersökning av följande aspekter:

i) Kontroll av att tredjelandsmedborgaren är i besittning av en giltig resehandling för gränsövergång, att den inte upphört att gälla och att den i erforderliga fall åtföljs av den visering eller det uppehållstillstånd som krävs.

ii) Ingående granskning av resehandlingen för att upptäcka tecken på del- eller helförfalskning.

iii) Undersökning av inrese- och utresestämplarna i den berörda tredjelandsmedborgarens resehandling, i syfte att genom jämförelse av inrese- och utresedatum kontrollera att personen inte redan har överskridit den maximalt tillåtna längden för vistelse på medlemsstaternas territorium.

iv) Kontroll av den berörda tredjelandsmedborgarens avrese- och bestämmelseort samt syftet med den planerade vistelsen och, vid behov, kontroll av de handlingar som styrker detta.

---

[23] EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

[24] **SI** lämnade in en reservation med avseende på punkt 3.

v) Kontroll av att den berörda tredjelandsmedborgaren har tillräckliga medel för sitt uppehälle för den planerade vistelsens längd och syfte, för återresan eller för transitresan till ett tredjeland eller av att han kan anskaffa sådana medel på laglig väg.

vi) Kontroll av att den berörda tredjelandsmedborgaren, hans transportmedel och de föremål som han medför inte äventyrar någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser. Denna kontroll skall bland annat omfatta direkt inhämtande av uppgifter och rapporter om personer och, vid behov, föremål som registrerats i Schengens informationssystem (SIS) och i nationella dataregister och de eventuella åtgärder som skall vidtas till följd av en rapport.

b) Den noggranna kontrollen vid utresa skall omfatta följande

i) Kontroll av att tredjelandsmedborgaren är i besittning av en giltig resehandling för gränsövergång.

ii) Kontroll av resehandlingen för att upptäcka tecken på del- eller helförfalskning.

iii) Om möjligt, kontroll av att tredjelandsmedborgaren inte anses vara ett hot mot allmän ordning, inre säkerhet eller någon av medlemsstaternas internationella förbindelser.

Den noggranna kontrollen vid utresa får också omfatta följande:

i) Kontroll av att personen innehar en giltig visering, om detta krävs enligt förordning (EG) nr 593/2001[25], utom när personen i fråga innehar ett giltigt uppehållstillstånd enligt definitionen i artikel 2.15.

ii) Kontroll av att personen inte har överskridit den maximalt tillåtna längden för vistelse på medlemsstaternas territorium.

iii) Inhämtande av rapporter om personer och föremål som registrerats i SIS och i nationella dataregister.

4. Om det finns möjligheter och om det begärs av tredjelandsmedborgaren skall de noggranna kontrollerna genomföras på ett icke-offentligt område.

---

[25] EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Senast ändrad genom förordning (EG) nr 453/2003, EUT L 69, 13.3.2003, s. 10.

5. Tredjelandsmedborgare som genomgår en noggrann kontroll i andra omgången skall informeras om ändamålet med och förfarandet för en sådan kontroll.

   Denna information skall vara tillgänglig på gemenskapsinstitutionernas alla officiella språk och på språket (språken) i det land eller de länder som gränsar till den berörda medlemsstaten och skall ange att tredjelandsmedborgaren får begära att få veta namnet eller tjänsteidentifikationsnumret på de gränsbevakningstjänstemän som genomför den noggranna kontrollen i andra omgången samt namnet på gränsövergångsstället och datumet för gränspassagen.

6. Kontroller av en person som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen skall genomföras i enlighet med direktiv 2004/38/EG[26].

7. Närmare föreskrifter om den information som skall registreras fastställs i bilaga II.

Artikel 7

Förenklade gränskontroller

1. Gränskontrollerna vid de yttre gränserna får förenklas vid exceptionella och oförutsedda omständigheter. Sådana exceptionella och oförutsedda omständigheter föreligger, om oförutsebara händelser leder till en sådan trafikintensitet att väntetiden vid gränsövergångsstället blir alltför lång och alla resurser när det gäller personal, medel och organisation har uttömts.

2. Om gränskontrollerna förenklas i enlighet med punkt 1, skall inresekontroller i princip ges företräde framför utresekontroller.

   Beslutet om att förenkla kontrollerna skall fattas av den gränsbevakningstjänsteman som är chef vid gränsövergångsstället.

   Denna förenkling av kontrollerna skall vara tillfällig, anpassas till de omständigheter som gör den motiverad och genomföras gradvis.

[26] EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

3. Även vid förenklade gränskontroller skall gränsbevakningstjänstemannen stämpla tredjelandsmedborgarnas resehandlingar både vid inresa och utresa, i enlighet med artikel 9.

4. Varje medlemsstat skall en gång om året överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel till Europaparlamentet och kommissionen.

Artikel 8

Skilda köer och skyltning

1. Medlemsstaterna skall inrätta skilda köer, särskilt vid gränsövergångsställen vid luftgränser, för att utföra personkontroller, i enlighet med artikel 6. Dessa köer skall skiljas åt genom skyltar som är utformade enligt bilaga III.

   Medlemsstaterna får organisera skilda köer vid gränsövergångsställena vid sjö- och landgränserna samt vid gränser mellan medlemsstater som inte tillämpar artikel 18 vid de gemensamma gränserna. Skyltar som är utformade enligt bilaga III skall användas om medlemsstaterna organiserar skilda köer vid dessa gränser.

   Medlemsstaterna skall se till att dessa köer markeras med tydliga skyltar, även när reglerna om användningen av skilda köer upphävs i enlighet med punkt 4, för att garantera ett optimalt flöde av personer som passerar gränsen.

2. a) Personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen får använda de köer som markeras med skylten i del A i bilaga III. De får även använda de köer som markeras med skylten i del B i bilaga III.

   b) Alla övriga personer skall använda de köer som markeras med skylten i del B i bilaga III.

   Beteckningarna på skyltarna får visas på det eller de språk som varje medlemsstat anser lämpligt.

3. Vid gränsövergångsställena vid sjö- och landgränserna får medlemsstaterna dela upp fordonstrafiken i skilda köer, för lätta och tunga fordon och bussar, med användning av de skyltar som visas i del C i bilaga III.
   Medlemsstaterna får vid behov variera beteckningarna på dessa skyltar mot bakgrund av lokala omständigheter.

4. Om det råder tillfällig obalans i trafiken vid ett visst gränsövergångsställe, får reglerna om användningen av skilda köer upphävas av de behöriga myndigheterna under den tid som behövs för att återställa balansen.

5. Anpassningen av befintliga skyltar till bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 skall avslutas senast den 31 maj 2009. När medlemsstaterna ersätter befintliga skyltar eller sätter upp nya före detta datum, skall de följa anvisningarna i dessa punkter.

Artikel 9

Stämpling av tredjelandsmedborgares resehandlingar

1. Tredjelandsmedborgares resehandlingar skall systematiskt stämplas vid in- och utresa. Inrese- eller utresestämpel skall särskilt påföras följande handlingar:

   a) Handlingar försedda med en giltig visering, vilka tillåter tredjelandsmedborgare att passera gränsen.

   b) Handlingar som tillåter tredjelandsmedborgare som vid gränsen har fått en visering utfärdad av en medlemsstat att passera gränsen.

   c) Handlingar som tillåter tredjelandsmedborgare som inte omfattas av viseringskrav att passera gränsen.

2. Inrese- eller utresestämpel skall påföras resehandlingar för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG, men som inte uppvisar det uppehållskort som anges i artikel 10 i det direktivet.

   Inrese- eller utresestämpel skall påföras resehandlingar för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen, men som inte uppvisar det uppehållskort som anges i artikel 10 i det direktivet.

3. Inrese- eller utresestämpel skall inte påföras

   a) resehandlingar för statschefer eller dignitärer, vilkas ankomst har meddelats i förväg via diplomatiska kanaler,

   b) certifikat för piloter eller besättningsmedlemmar på flygplan,

   c) resehandlingar för sjömän som vistas på en medlemsstats territorium endast medan fartyget befinner sig i hamn och inom den anlöpta hamnens område,

   d) resehandlingar för besättningsmedlemmar och passagerare på kryssningsfartyg som inte omfattas av gränskontroller i enlighet med punkt 3.2.3 i bilaga VI,

   e) handlingar som tillåter medborgare i Andorra, Monaco och San Marino att passera gränsen.

   På begäran av en tredjelandsmedborgare får inrese- eller utresestämpel undantagsvis slopas, om en sådan stämpel riskerar att orsaka honom betydande problem. I sådana fall skall inresa eller utresa registreras på ett separat blad med namn och passnummer. Detta blad skall överlämnas till tredjelandsmedborgaren.

4. Närmare föreskrifter om stämpling fastställs i bilaga IV.

5. Tredjelandsmedborgare skall när så är möjligt informeras om gränsbevakningstjänstemännens skyldighet att stämpla deras resehandlingar vid in- och utresa, även när kontrollerna är förenklade i enlighet med artikel 7.

6. Kommissionen skall senast i slutet av 2008 rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur bestämmelserna om stämpling av resehandlingar fungerar.

Artikel 9a

1. Om en tredjelandsmedborgares resehandling saknar inresestämpel har de behöriga nationella myndigheterna rätt att anta att innehavaren inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor för vistelsens varaktighet som är tillämpliga i den berörda medlemsstaten.

2. Ett sådant antagande kan motbevisas om tredjelandsmedborgaren på något trovärdigt sätt, t.ex. genom färdbiljetter eller handlingar som styrker att han eller hon vistats utanför medlemsstaternas territorium, kan visa att han eller hon har följt villkoren för varaktigheten av en kortare vistelse.

   I sådana fall gäller följande:

   a) Om tredjelandsmedborgaren påträffas på territoriet i en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut skall de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell lag eller praxis, ange i tredjelandsmedborgarens resehandling datum och plats för personens passage av en av dessa medlemsstaters yttre gräns.

   b) Om tredjelandsmedborgaren påträffas på territoriet i en medlemsstat för vilken det beslut som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt inte har antagits skall de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell lag och praxis, ange i tredjelandsmedborgarens resehandling datum och plats för personens passage av den medlemsstatens yttre gräns.

   c) Förutom vad som anges i leden a och b får ett formulär enligt bilaga VIII ges till den berörda tredjelandsmedborgaren.

   d) Medlemsstaterna skall informera varandra och kommissionen och rådssekretariatet om sin nationella praxis beträffande vad som anges i denna artikel.

3. Om det antagande som avses i punkt 1 inte motbevisas kan tredjelandsmedborgaren utvisas av de behöriga myndigheterna från den berörda medlemsstatens territorium.

Artikel 10

Gränsbevakning mellan gränsövergångsställen

1. Det huvudsakliga syftet med bevakningen av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och bevakningen av dessa gränsövergångsställen utanför öppethållandetiderna är att förhindra obehörig gränspassage, att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och att genomföra eller vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt.

2. Gränsbevakningstjänstemännen skall använda stationära eller rörliga enheter för bevakningen av den yttre gränsen.
   Denna bevakning skall utföras på ett sådant sätt att den hindrar och avskräcker personer från att kringgå kontrollerna vid gränsövergångsställena.

3. Bevakningen mellan gränsövergångsställena skall utföras av gränsbevakningstjänstemän vilkas antal och metoder skall anpassas till befintliga eller förutsedda risker och hot. Den skall innefatta täta och plötsliga ändringar av bevakningsperioderna, så att det alltid innebär en risk för upptäckt att obehörigt passera gränsen.

4. Bevakningen skall utföras av stationära eller rörliga enheter som patrullerar eller posteras på platser som är kända för att vara eller antas vara känsliga, eftersom syftet med bevakningen är att gripa personer som olagligen passerar gränsen. Bevakningen kan även utföras med tekniska hjälpmedel, inklusive elektroniska hjälpmedel.

5. Ytterligare bestämmelser om bevakningen får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 11

Nekad inresa

1. En tredjelandsmedborgare som inte uppfyller samtliga inresevillkor enligt artikel 5.1 och inte tillhör de kategorier av personer som anges i artikel 5.4 skall nekas inresa till medlemsstaternas territorium. Detta skall inte påverka tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om rätt till asyl och internationellt skydd eller utfärdandet av viseringar för längre vistelse.

2. Inresa får endast nekas genom ett motiverat beslut med uppgift om de exakta skälen för nekad inresa. Beslutet skall fattas av den myndighet som är behörig enligt nationell lagstiftning. Det skall få verkan omedelbart.

   Det motiverade beslutet med uppgift om de exakta skälen för nekad inresa skall lämnas i form av ett standardformulär enligt del B i bilaga V, ifyllt av den myndighet som enligt nationell lagstiftning är behörig att neka inresa. Det ifyllda standardformuläret skall överlämnas till den berörda tredjelandsmedborgaren, som skall bekräfta att han har mottagit beslutet om nekad inresa genom detta formulär.

3. Personer som nekats inresa skall ha rätt att överklaga. Överklagande skall ske i enlighet med nationell lagstiftning. Tredjelandsmedborgaren skall också erhålla skriftliga uppgifter om kontaktpunkter som kan tillhandahålla information om företrädare som är behöriga att agera på tredjelandsmedborgarens vägnar i enlighet med nationell lagstiftning.

   Verkställigheten av beslutet om nekad inresa skall inte uppskjutas på grund av att ett överklagandeförfarande har inletts.

   Utan att det påverkar en eventuell kompensation som beviljas i enlighet med nationell lag skall den berörda tredjelandsmedborgaren ha rätt att begära att den medlemsstat som nekat inresa korrigerar den annullerade inresestämpeln, och eventuella andra strykningar och tillägg som har gjorts, om det inom ramen för överklagandeförfarandet konstateras att beslutet om nekad inresa var ogrundat.

4. Gränsbevakningstjänstemännen skall se till att en tredjelandsmedborgare som har nekats inresa inte reser in till den berörda medlemsstatens territorium.

5. Medlemsstaterna skall samla in statistik om antalet personer som nekats inresa, skälen för nekad inresa, nationaliteten på de personer som nekats inresa och vid vilken typ av gräns (land, luft, sjö) som de nekats inresa. Medlemsstaterna skall översända denna statistik till kommissionen en gång om året. Kommissionen skall vartannat år offentliggöra en sammanställning av den statistik som lämnats av medlemsstaterna.

6. Närmare föreskrifter för nekad inresa finns i del A i bilaga V.

Kapitel III
Resurser för gränskontroll och samarbete mellan medlemsstater

Artikel 12

Resurser för gränskontroll

Medlemsstaterna skall sätta in lämplig personal i tillräckligt antal och tillräckliga resurser för genomförandet av kontroll vid de yttre gränserna i enlighet med artiklarna 5a och 6–11 för att säkerställa en effektiv, hög och enhetlig nivå på kontrollen vid sina yttre gränser.

Artikel 13

Utförande av kontroller

1. Gränskontroller enligt artiklarna 5a och 6–11 i denna förordning skall utföras av gränsbevakningstjänstemännen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och med nationell lagstiftning.

   Vid utförandet av denna gränskontroll skall den befogenhet att inleda brottsutredningar som genom nationell lagstiftning tilldelats gränsbevakningstjänstemännen och som ligger utanför förordningens tillämpningsområde inte påverkas.

   Medlemsstaterna skall se till att gränsbevakningstjänstemännen är specialiserade och vederbörligen utbildade tjänstemän. Medlemsstaterna skall uppmuntra gränsbevakningstjänstemännen att lära sig språk, särskilt de språk som de behöver för att utföra sina arbetsuppgifter.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna en förteckning över de nationella myndigheter som ansvarar för gränskontrollen enligt deras nationella lagstiftning i enlighet med artikel 30a.

3. För att åstadkomma en effektiv gränskontroll skall varje medlemsstat se till att alla nationella myndigheter med ansvar för gränskontroll har ett nära och fast samarbete.

Artikel 14

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna skall bistå varandra och ha ett nära och fast samarbete för genomförande av en effektiv gränskontroll i enlighet med artiklarna 5a–13 i denna förordning. De skall utbyta all relevant information.

2. Det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna om förvaltningen av de yttre gränserna skall samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004[27].

3. Utan att det påverkar byråns befogenheter får medlemsstaterna fortsätta att samarbeta på operativ nivå med andra medlemsstater och/eller tredjeländer vid de yttre gränserna, inklusive utbyte av sambandsmän, om detta samarbete kompletterar byråns verksamhet.

   Medlemsstaterna skall avhålla sig från alla åtgärder som kan äventyra byråns arbete eller uppnåendet av dess mål.

   Medlemsstaterna skall rapportera till byrån om operativ verksamhet vid de yttre gränserna utanför byråns ram.

4. Medlemsstaterna skall tillhandahålla utbildning om reglerna för gränskontroll samt om grundläggande rättigheter. Härvid skall hänsyn tas till de gemensamma utbildningsstandarder som fastställts och vidareutvecklats av den byrå som avses i punkt 2.

[27] EUT L 349, 25.11.2004, s. 1.

Artikel 15

Gemensamma kontroller

1. Medlemsstater som inte tillämpar artikel 18 på sina gemensamma landgränser får fram till tillämpningsdatumet för denna artikel gemensamt kontrollera dessa gemensamma gränser, och i så fall får en person stoppas endast en gång för inrese- och utresekontroller, utan att det påverkar medlemsstaternas individuella ansvar enligt artiklarna 5a och 6–11.

   Medlemsstaterna får i detta syfte ingå bilaterala överenskommelser.

2. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de överenskommelser som ingåtts i enlighet med punkt 1.

Kapitel IV

Särskilda bestämmelser angående gränskontroller

Artikel 16

Särskilda bestämmelser angående olika typer av gränser och de olika transportmedel som används för passage av de yttre gränserna

De särskilda bestämmelser som anges i bilaga VI skall tillämpas på kontroller av olika typer av gränser och de olika transportmedel som används för passage av de yttre gränserna.

Dessa särskilda bestämmelser kan innehålla undantag från artiklarna 5 och 6−11.

Artikel 17

Särskilda bestämmelser angående kontroller av vissa personkategorier

1. De särskilda bestämmelser som anges i bilaga VII skall tillämpas på kontroller av följande personkategorier:

   a) Statschefer och medlemmar av deras delegation.

   b) Flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar.

   c) Sjömän.

   d) Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer.

   e) Gränsarbetare.

   f) Underåriga.

   Dessa särskilda bestämmelser kan innehålla undantag från artiklarna 5 och 6−11.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om utformningen av de identitetskort som utfärdas av medlemsstaternas utrikesministerier till ackrediterade medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulära representationer och deras familjer i enlighet med artikel 30a.

AVDELNING III

INRE GRÄNSER

Kapitel I

Avskaffande av gränskontroll vid de inre gränserna

Artikel 18

Passage av inre gränser

De inre gränserna får passeras överallt utan att någon personkontroll genomförs, oavsett personens nationalitet.

Artikel 19

Kontroller inom territoriet

Avskaffandet av gränskontroll vid de inre gränserna skall inte påverka följande:

a) Utövandet av polisiära befogenheter[28] av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning, i den mån utövandet av dessa befogenheter inte har samma verkan som gränskontroller; detta gäller också i gränsområden. I enlighet med första meningen kan utövandet av polisiära befogenheter särskilt inte anses motsvara gränskontroller när de polisiära åtgärderna

   i) inte syftar till gränskontroll,

   ii) bygger på allmän polisinformation och poliserfarenhet när det gäller eventuella hot mot allmän säkerhet och särskilt syftar till att bekämpa gränsöverskridande brottslighet,

   iii) utformas och utförs på ett sätt som klart skiljer sig från systematiska personkontroller vid de yttre gränserna,

   iv) utförs som stickprovskontroller.

---

[28] Förklaring från Ungern:
"Ungern förklarar enligt artikel 19 a i förordningen att med polisiära befogenheter skall avses verkställande befogenheter som utövas av brottsbekämpande och administrativa myndigheter med ansvar för att förhindra och upptäcka alla former av olaglig invandring och brottsliga handlingar i samband därmed enligt ungersk nationell rätt."

b) Säkerhetskontroller av personer i hamnar eller på flygplatser vilka utförs av behöriga myndigheter i enlighet med varje medlemsstats lagstiftning, av hamn- eller flygplatsansvariga eller transportörer, under förutsättning att dessa kontroller även utförs på personer som reser inom en medlemsstat.

c) Möjligheten för en medlemsstat att i sin nationella lagstiftning föreskriva en skyldighet att inneha eller bära på sig dokument och handlingar.

d) Tredjelandsmedborgares skyldighet att anmäla sin närvaro på en medlemsstats territorium i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 i Schengenkonventionen.

Artikel 19a

Undanröjande av hinder för trafiken vid gränsövergångsställen på vägar vid de inre gränserna

Medlemsstaterna skall undanröja alla hinder för ett smidigt trafikflöde vid gränsövergångsställen på vägar vid de inre gränserna, särskilt alla hastighetsbegränsningar som inte uteslutande grundas på trafiksäkerhetshänsyn.

Medlemsstaterna skall samtidigt vara beredda att tillhandahålla de anordningar som behövs för kontroller om kontrollerna vid de inre gränserna återinförs.

Kapitel II

Tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna

Artikel 20

En medlemsstats tillfälliga återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Om det föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten får en medlemsstat i undantagsfall, under en period av högst 30 dagar eller så länge hotet kan förutses kvarstå om det föreligger under mer än 30 dagar, återinföra gränskontroll vid sina inre gränser, i enlighet med förfarandet i artikel 21 eller i brådskande fall i enlighet med förfarandet i artikel 22. Omfattningen och varaktigheten av denna kontroll får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt för att bemöta det allvarliga hotet.

2. Om det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten kvarstår efter den period som anges i punkt 1 får medlemsstaten bibehålla gränskontroll på samma grunder som anges i punkt 1 och, med beaktande av nya omständigheter, i förnybara perioder på högst 30 dagar, i enlighet med förfarandet i artikel 23.

Artikel 21

Förfarande i förutsägbara fall

1. Om en medlemsstat planerar att återinföra gränskontroll vid de inre gränserna i enlighet med artikel 20.1, skall den så snart som möjligt meddela övriga medlemsstater inom rådet och kommissionen detta och lämna följande upplysningar så snart de är tillgängliga:

   a) Skälen för det planerade beslutet med en beskrivning av de händelser som utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten.

   b) Omfattningen av det planerade beslutet med angivande av var gränskontroll skall återinföras.

   c) Namnen på de godkända gränsövergångsställena.

   d) Datum och varaktighet för det planerade beslutet.

   e) I förekommande fall de åtgärder som skall vidtas av övriga medlemsstater.

2. Kommissionen får avge ett yttrande efter meddelandet från den berörda medlemsstaten och inför det samråd som avses i punkt 3 utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

3. De upplysningar som avses i punkt 1 och det yttrande som kommissionen får avge i enlighet med punkt 2 skall vara föremål för samråd mellan den medlemsstat som planerar att återinföra gränskontroll, övriga medlemsstater inom rådet och kommissionen, med syftet att, om så är lämpligt, organisera ömsesidigt samarbete mellan medlemsstaterna och undersöka om åtgärderna står i proportion till den händelse som lett till återinförande av gränskontroll och hoten mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten.

4. Det samråd som avses ovan skall äga rum minst femton dagar före det datum då gränskontrollerna planeras att återinföras.

Artikel 22

Förfarande i brådskande fall

1. Om hänsyn till en medlemsstats allmänna ordning eller inre säkerhet kräver en brådskande åtgärd, får den berörda medlemsstaten i undantagsfall och omedelbart återinföra gränskontroll vid de inre gränserna.

2. Den medlemsstat som återinför gränskontroll vid sina inre gränser skall utan dröjsmål meddela övriga medlemsstater och kommissionen detta och lämna de upplysningar som avses i artikel 21.1 och motivera användningen av detta förfarande.

Artikel 23

Förfarande för förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Medlemsstaterna får endast förlänga gränskontroll vid de inre gränserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 20.2 efter att ha underrättat övriga medlemsstater inom rådet och kommissionen.
2. Den medlemsstat som planerar att förlänga gränskontrollen skall förse övriga medlemsstater och kommissionen med all relevant information om skälen för förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna. Bestämmelserna i artikel 21.2 skall tillämpas.

Artikel 24

Information till Europaparlamentet

Den berörda medlemsstaten eller, i förekommande fall, rådet skall informera Europaparlamentet så snart som möjligt om de åtgärder som vidtas i enlighet med artiklarna 21−23. Från och med den tredje förlängningen i följd enligt artikel 23 skall den berörda medlemsstaten, på begäran, rapportera till Europaparlamentet om behovet av gränskontroll vid de inre gränserna.

Artikel 25

Tillämpliga bestämmelser när gränskontroll vid de inre gränserna återinförs

När gränskontroller vid de inre gränserna återinförs, skall de tillämpliga bestämmelserna i avdelning II gälla i tillämpliga delar.

Artikel 26

Rapport om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna

Den medlemsstat som har återinfört gränskontroll vid de inre gränserna i enlighet med artikel 20 skall bekräfta vilken dag kontrollerna upphävs och samtidigt eller kort därefter överlämna en rapport om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna till Europaparlamentet, rådet och kommissionen, med en kort beskrivning särskilt av kontrollernas funktion och effektiviteten i återinförandet av gränskontroll.

Artikel 27

Information till allmänheten

Beslutet om att återinföra gränskontroll vid de inre gränserna skall fattas på ett öppet sätt och allmänheten skall fullt ut informeras om beslutet, om det inte föreligger tvingande säkerhetsskäl för att inte göra detta.

Artikel 28

Sekretess

På begäran av den berörda medlemsstaten skall övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen respektera konfidentialiteten i de upplysningar som meddelas i samband med återinförande och förlängning av gränskontroll samt rapporten enligt artikel 26.

AVDELNING IV
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Ändringar av bilagorna

Bilagorna III, IV, och VIII skall ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 30

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, nedan kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet och under förutsättning att de genomförandeåtgärder som antas i enlighet med detta förfarande inte ändrar de väsentliga bestämmelserna i denna förordning.

   Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

3a. Utan att det påverkar tillämpningen av de genomförandeåtgärder som redan har antagits skall tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning om antagande av tekniska bestämmelser och beslut i enlighet med det förfarande som avses i punkt 2 avbrytas fyra år efter ikraftträdandet av denna förordning. På förslag från kommissionen får Europaparlamentet och rådet förlänga tillämpningen av de berörda bestämmelserna i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget och de skall därför se över dem innan fyraårsperioden löper ut.

Artikel 30a

1. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen

   - den förteckning över uppehållstillstånd som avses i artikel 2.15,
   - förteckningen över deras gränsövergångsställen,
   - de referensbelopp som krävs för passage av deras yttre gränser och som fastställs årligen av de nationella myndigheterna,
   - förteckningen över nationella myndigheter som är ansvariga för gränskontroll,
   - utformningen av de identitetskort som utfärdas av utrikesministerierna.

2. Kommissionen skall göra den information som meddelats i enlighet med punkt 1 tillgänglig för medlemsstaterna och allmänheten genom offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning och på andra lämpliga sätt.

Artikel 31

Lokal gränstrafik

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om lokal gränstrafik och befintliga bilaterala överenskommelser om lokal gränstrafik.

Artikel 32

Ceuta och Melilla

Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka de särskilda bestämmelser som gäller för städerna Ceuta och Melilla, i enlighet med Konungariket Spaniens förklaring om städerna Ceuta och Melilla i slutakten till avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.[29]

[29] EGT L 239, 22.9.2000, s. 73.

Artikel 33

Medlemsstaternas meddelandeplikt

Inom tio arbetsdagar efter det att denna förordning har trätt i kraft skall medlemsstaterna meddela kommissionen sina nationella bestämmelser rörande artikel 19 c och 19 d, de påföljder som avses i artikel 4.3 och de bilaterala överenskommelser som har ingåtts i enlighet med artikel 15.1. De skall meddela eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser inom fem arbetsdagar.

Medlemsstaternas upplysningar skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, C-serien.

Artikel 34

Rapport om tillämpningen av avdelning III

Kommissionen skall senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft rapportera om tillämpningen av avdelning III till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen skall fästa särskild uppmärksamhet vid de svårigheter som skulle kunna uppstå på grund av återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna. Den skall, i förekommande fall, lägga fram förslag som syftar till att åtgärda sådana svårigheter.

Artikel 35

Upphävanden

1. Artiklarna 2–8 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 skall utgå från och med den …*[tillämpningsdatum för denna förordning*].

2. Följande bestämmelser skall upphöra att gälla samma dag:
   - Den gemensamma handboken med bilagor.
   - Verkställande kommitténs beslut av den 26 april 1994 (SCH/Com-ex (94), 1 rev. 2), 22 december 1994 (SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4) och 20 december 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2).
   - Bilaga 7 till de gemensamma konsulära anvisningarna.

– Förordning (EG) nr 790/2001.
– Rådets beslut av den 29 april 2004 om fastställande av minimibeteckningar på skyltar vid gränsövergångsställen vid gränsövergånsställen vid de yttre gränserna.[30]
– Rådets beslut om ändring av del II och om införande av bilaga 16 till den gemensamma handboken.
– Rådets förordning (EG) nr 2133/2004 av den 13 december 2004 om skyldighet för medlemsstaternas behöriga myndigheter att systematiskt förse tredjelandsmedborgares resehandlingar med stämpel då medlemsstaternas yttre gränser passeras och om ändring i detta syfte av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och den gemensamma handboken.

Hänvisningar till strukna artiklar och upphävda rättsakter skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellerna i bilaga XII.

Artikel 36

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft sex månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Artikel 30a träder dock i kraft dagen efter det att förordningen har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägar*
Ordförande	*Ordförande*
[…]	*[…]*

[30] EUT L 261, 6.8.2004, s. 119.

BILAGA I

Verifikationer som styrker att villkoren för inresa i artikel 5.1 c är uppfyllda

1. De verifikationer som avses i artikel 5.2 kan bl.a. vara följande:

a) Vid resor i arbetet

– inbjudan från ett företag eller en myndighet att delta i samtal, konferenser eller i handels- eller industrievenemang eller evenemang med anknytning till tjänsten,
– andra handlingar som visar att det finns handelsförbindelser eller förbindelser med anknytning till tjänsten,
– inträdesbiljetter till mässor och kongresser, om man skall delta i någon.

b) Vid resor i samband med studier eller annan typ av utbildning

– inskrivningsbevis från en utbildningsanstalt som visar att man skall delta i teoretiska och praktiska utbildnings- och fortbildningskurser,
– studentlegitimation eller intyg på deltagande i kurser.

c) Vid turist- eller privatresor

verifikationer beträffande inkvarteringen

– en inbjudan från värden, om man skall bo hos värdfolk
– en verifikation från hotellet eller pensionatet, *eller*
– ett annat lämpligt dokument med uppgift om den planerade inkvarteringen,

verifikationer beträffande resvägen

– bekräftelse på att en organiserad resa beställts eller annat lämpligt dokument med uppgift om resplanerna,

verifikationer beträffande returresan

– retur- eller rundtursbiljett.

d) Vid resor som företas till politiska, vetenskapliga, kulturella, idrottsliga eller religiösa evenemang eller av andra skäl

inbjudningar, inträdesbiljetter, anmälningar eller program, om möjligt med angivande av värdorganisationens namn och vistelsens längd, eller något annat lämpligt dokument med uppgift om besökets syfte.

BILAGA II

Registrering av information

Vid alla gränsövergångsställen skall all tjänsteinformation och all annan information som är av särskild vikt registreras manuellt eller elektroniskt. Den registrerade informationen skall inbegripa följande:

- Namn på den tjänsteman som är lokalt ansvarig för gränskontrollen och på de övriga tjänstemännen i varje arbetslag.
- Förenklade personkontroller i enlighet med artikel 7.
- Utfärdande vid gränsen av handlingar som ersätter pass och viseringar.
- Kvarhållande och klagomål (straffrättsliga och förvaltningsrättsliga överträdelser).
- Beslut om nekad inresa i enlighet med artikel 11 (skäl till nekandet och nationaliteter).
- Inrese- och utresestämplarnas säkerhetskoder, identiteten på de gränsbevakningstjänstemän som använder stämplarna vid ett visst datum och under ett visst arbetsskift samt information om försvunna och stulna stämplar.
- Klagomål från personer som utsatts för kontroller.
- Övriga särskilt betydelsefulla polisiära eller rättsliga åtgärder.
- Särskilda händelser.

BILAGA III

Utformning av skyltar för de olika köerna vid gränsövergångsställen

Del A

[31]

[31] Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

Del B

Del C

[32]

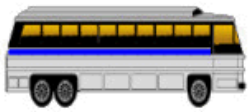
[32] Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

SAMTLIGA
PASS

BILAR

SAMTLIGA
PASS

BUSSAR

SAMTLIGA
PASS

LASTBILAR

BILAGA IV

Stämplingsföreskrifter

1. Resehandlingar för tredjelandsmedborgare skall systematiskt stämplas vid in- och utresa i enlighet med artikel 9. Närmare bestämmelser om dessa stämplar ges i Verkställande kommitténs beslut SCH/COM-EX (94) 16 rev och SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIEL).

2. Stämplarnas säkerhetskoder skall bytas ut regelbundet och minst en gång i månaden.

3. När tredjelandsmedborgare som är underkastade viseringsskyldighet reser in och ut, skall stämpeln om möjligt sättas så att den täcker viseringens kant utan att uppgifterna på viseringen eller de synliga säkerhetsdetaljerna på viseringsmärket blir oläsliga. Om flera stämplar måste påföras (till exempel vid en visering för flera inresor), skall detta göras på den sida som är motsatt den på vilken viseringen sitter.
   Om denna sida inte kan användas, skall stämpeln sättas på närmast följande sida. Den maskinläsbara zonen skall inte stämplas.

4. Medlemsstaterna skall utse nationella kontaktpunkter som ansvarar för utbyte av information om säkerhetskoderna i de inrese- och utresestämplar som används vid gränsövergångsställena och underrätta de övriga medlemsstaterna, rådets generalsekretariat och kommissionen om detta. Dessa kontaktpunkter skall ha omedelbar tillgång till information om de gemensamma inrese- och utresestämplar som används vid en medlemsstats yttre gränser, särskilt information om
   – vilket gränsövergångsställe som använder vilken stämpel,
   – identiteten på den gränsbevakningstjänsteman som tilldelas en viss stämpel vid en viss tidpunkt,
   – säkerhetskoden för varje stämpel vid en viss tidpunkt.

   Alla förfrågningar angående gemensamma inrese- och utresestämplar skall ske genom de ovannämnda nationella kontaktpunkterna.
   De nationella kontaktpunkterna skall dessutom genast underrätta de andra kontaktpunkterna, rådets generalsekretariat och kommissionen om en ändring av kontaktpunkterna samt om försvunna och stulna stämplar.

BILAGA V

Del A

Förfaranden för nekad inresa vid gränsen

1. Vid nekad inresa skall den behöriga gränsbevakningstjänstemannen förfara enligt följande:

– Fylla i det standardformulär för nekad inresa som återfinns i del B. Den berörda tredjelandsmedborgaren skall underteckna formuläret och ges en kopia av det undertecknade formuläret. Om tredjelandsmedborgaren vägrar att underteckna formuläret, skall gränsbevakningstjänstemannen ange denna vägran på formuläret under "Kommentarer".
– Förse passet med en inresestämpel överkryssad med outplånligt svart bläck och på den motsatta högra sidan med outplånligt bläck införa den bokstav eller de bokstäver som anger skälet eller skälen till nekandet (en förteckning över dessa skäl finns i ovan nämnda standardformulär för nekad inresa).
– Upphäva viseringen genom att stämpla beteckningen "ANNULLERAD" i de fall som anges i punkt 2. I sådana fall skall det optiskt variabla kännetecknet på viseringsmärket, säkerhetsegenskapen "latent bildeffekt" samt ordet "visering" utplånas genom överkorsning för att förhindra senare missbruk. Gränsbevakningstjänstemannen skall omedelbart underrätta sina centrala myndigheter om detta beslut.
– Notera varje nekad inresa i ett register eller i en förteckning med angivande av identitet, nationalitet, referenser till den handling som tillåter tredjelandsmedborgaren att passera gränsen samt skäl och datum för den nekade inresan.

2. Viseringen skall upphävas i följande fall:

a) Om innehavaren av viseringen är registrerad på en spärrlista i SIS för nekad inresa, utom när han har en visering eller visering för förnyad inresa som utfärdats av någon av medlemsstaterna och vill resa in av transitskäl för att nå territoriet i den medlemsstat som utfärdat dokumentet.

b) Om det finns tungt vägande skäl att anta att viseringen erhållits på bedrägligt sätt.

Om en tredjelandsmedborgare har underlåtit att vid gränsen lägga fram en eller flera av de verifikationer som avses i artikel 5.2., får detta inte automatiskt leda till ett beslut om att upphäva viseringen.

3. Om en tredjelandsmedborgare som har nekats inresa har transporterats till gränsen av en transportör, skall den lokalt ansvariga myndigheten

   – beordra transportören att återigen ta ombord tredjelandsmedborgaren och utan dröjsmål transportera honom eller henne till det tredjeland som han/hon transporterades från, till det tredjeland som utfärdade den handling som tillåter gränspassage eller till något annat tredjeland som med säkerhet tillåter inresa, eller hitta sätt för vidarebefordran, i enlighet med artikel 26 i Schengenkonventionen och med rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001,

   – i väntan på vidarebefordran, under iakttagande av nationell lagstiftning och med hänsyn till lokala omständigheter, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att tredjelandsmedborgare som har nekats inresa reser in på olaglig väg.

4. Om det finns skäl både att neka en tredjelandsmedborgare inresa och att gripa honom, skall gränsbevakningstjänstemannen ta kontakt med de ansvariga myndigheterna, så att beslut kan fattas om en åtgärd i enlighet med nationell lag.

Del B
Standardformulär för nekad inresa vid gränsen

Statens namn

STATENS LOGOTYP (Myndighetens namn)

_____

_____[33]

NEKAD INRESA VID GRÄNSEN

Den _____ kl. (tidpunkt) _____ vid gränsövergångsstället _____

lämnar undertecknade tjänstemän, _____,
följande uppgifter om den berörda personen:

Efternamn _____ Förnamn _____

Födelsedatum _____ Födelseort _____ Kön _____

Nationalitet _____ Bosatt i _____

Identitetshandling _____ nummer _____

Utfärdad i _____ den _____

Visering nr _____typ_____ utfärdad av _____

giltig från _____ till _____

för en period av _____ dagar av följande skäl _____

Personen kommer från _____ med _____ (ange vilket transportmedel som använts, t.ex. flygnummer) och har upplysts om att han/hon nekats inresa enligt *(ange hänvisningar till gällande nationell lagstiftning)* **av följande skäl:**

[33] Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

☐ **(A) Saknar giltiga resehandlingar**

☐ **(B) Innehar falska, förfalskade, ändrade resehandlingar**

☐ **(C) Saknar giltig visering eller giltigt uppehållstillstånd**

☐ **(D) Innehar falsk, förfalskad, ändrad visering eller falskt, förfalskat, ändrat uppehållstillstånd**

☐ **(E) Saknar lämpliga handlingar som styrker syfte och omständigheter för vistelsen**
Följande handling(ar) kunde inte tillhandahållas: …

☐ **(F) Har redan i tre månader under en sexmånadersperiod uppehållit sig på Europeiska unionens medlemsstaters territorium**

☐ **(G) Saknar tillräckliga medel i förhållande till vistelsens längd och art eller för återresan till ursprungs- eller transitlandet**

☐ **(H) Förekommer på spärrlista**
- ☐ **i SIS**
- ☐ **i nationellt register**

☐ **(I) Anses farlig för allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsan eller de internationella förbindelserna för en eller flera av Europeiska Unionens medlemsstater** (*varje stat måste ange de hänvisningar till nationell lagstiftning som avser sådana fall av nekad inresa*)

Kommentarer

Den berörda personen kan överklaga beslutet om nekad inresa i enlighet med nationell lagstiftning. Kopia av handlingen skall lämnas till den berörde *(varje stat måste ange de hänvisningar till nationell lagstiftning och nationellt förfarande som avser rätten att överklaga).*

Den berördes namnteckning	**Tjänstemannens namnteckning**

BILAGA VI

Särskilda bestämmelser angående olika typer av gränser och de olika transportmedel som används för passage av de yttre gränserna

1. Landgränser

1.1 Kontroll av vägtrafik

1.1.1 För att säkerställa effektiva personkontroller och samtidigt garantera en säker och jämn genomströmning av vägtrafiken skall trafiken vid gränsövergångsställena regleras på lämpligt sätt. Vid behov får medlemsstaterna ingå bilaterala avtal för att leda om och stänga av trafiken. De skall underrätta kommissionen om detta i enlighet med artikel 33.

1.1.2 Om medlemsstaterna anser det lämpligt och omständigheterna så tillåter, får de vid landgränserna inrätta skilda köer vid vissa gränsövergångsställen i enlighet med artikel 8. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får när som helst avbryta användningen av skilda köer vid exceptionella omständigheter och när trafiksituationen och infrastrukturens tillstånd kräver detta.

Medlemsstaterna får samarbeta med grannländerna om inrättandet av skilda köer vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna.

1.1.3 Resenärer i fordon får i regel stanna kvar i dem under kontrollen. Personerna kan emellertid uppmanas att stiga ur fordonet, om omständigheterna kräver detta. Om de lokala förhållandena tillåter det, skall noggranna kontroller äga rum i utrymmen som är avsatta för detta ändamål. Med tanke på personalens säkerhet skall kontrollerna om möjligt utföras av två gränsbevakningstjänstemän.

1.2 Kontroll av järnvägstrafik

1.2.1 Både tågpassagerare och tågpersonal skall kontrolleras på tåg som passerar yttre gränser, även på godståg och tomma tåg. Dessa kontroller skall utföras på ett av följande två sätt:

– På perrongen på den första station som tåget anländer till eller avgår från på en medlemsstats territorium.
– På tåget under resan.

Medlemsstaterna får ingå bilaterala avtal om hur dessa kontroller skall genomföras. De skall underrätta kommissionen om detta i enlighet med artikel 33.

1.2.2 Med avvikelse från punkt 1.2.1. och för att underlätta persontrafiken med höghastighetståg får de medlemsstater genom vilka dessa tåg från tredjeländer färdas, i samförstånd med de berörda tredjeländerna, också besluta att kontroller av passagerare i tåg från tredjeländer skall utföras på ett av följande sätt:

– På de stationer i tredjelandet där personerna stiger ombord.
– På de stationer inom medlemsstaternas territorium där personerna stiger av.
– Ombord på tåget på sträckan mellan stationerna inom medlemsstaternas territorium, under förutsättning att passagerarna stannar ombord på tåget på den eller de närmast föregående stationerna.

1.2.3 Om höghastighetståg från tredjeländer som gör flera uppehåll på medlemsstaternas territorium och järnvägstransportföretaget kan ta ombord passagerare enbart för den sträcka som återstår på medlemsstaternas territorium, skall dessa passagerare underkastas inresekontroll antingen ombord på tåget eller på bestämmelsestationen, utom när kontroller har utförts i enlighet med punkt 1.2.1 eller punkt 1.2.2. första strecksatsen.

Personer som önskar ta tåget uteslutande för den återstående resan på medlemsstaternas territorium skall före avresan klart och tydligt underrättas om att de kommer att underkastas inresekontroll under resan eller på bestämmelsestationen.

1.2.4 Vid resor i motsatt riktning skall de personer som befinner sig på tåget underkastas utresekontroll på liknande sätt.

1.2.5 Gränsbevakningstjänstemännen får beordra kontroll av hålrummen i vagnarna, vid behov med hjälp av tågmästaren, för att kontrollera att personer eller föremål som omfattas av gränskontroller inte är gömda där.

1.2.6 Om det finns skäl att anta att personer som har rapporterats eller misstänks för att ha begått brott eller tredjelandsmedborgare som avser att resa in på olagligt sätt gömmer sig på tåget, skall gränsbevakningstjänstemännen, om de inte kan ingripa enligt sina nationella bestämmelser, underrätta de medlemsstater till eller genom vilkas territorium tåget färdas.

2. Luftgränser

2.1 Förfaranden för kontroll på internationella flygplatser

2.1.1 Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall se till att flygplatsoperatören vidtar de åtgärder som krävs för att fysiskt skilja flöden av passagerare på inrikesflygningar från flöden av passagerare på andra flygningar. Lämplig infrastruktur skall i detta syfte inrättas på alla internationella flygplatser.

2.1.2 Platsen där gränskontroller skall utföras skall fastställas på följande sätt:

a) Från ett tredjeland ankommande flygpassagerare som fortsätter resan med inrikesflyg skall gå igenom inresekontrollen på den flygplats till vilken flygplanet från tredjelandet ankommer. Passagerare på inrikesflyg som fortsätter resan med flyg till ett tredjeland (transferpassagerare) skall före utresan gå igenom utresekontrollen på den flygplats från vilken utresan sker.

b) För flyg från eller till ett tredjeland utan transferpassagerare och flyg med flera mellanlandningar på flygplatser i medlemsstaterna utan byte av flygplan gäller följande:

   i) Passagerare på flyg från eller till ett tredjeland utan föregående eller efterföljande transfer på medlemsstaternas territorium skall underkastas en inresekontroll vid inreseflygplatsen och en utresekontroll på utreseflygplatsen.

ii) Passagerare på flyg från eller till ett tredjeland med flera mellanlandningar på medlemsstaternas territorium utan byte av flygplan (transitpassagerare) och utan möjlighet för passagerare att stiga ombord för den sträcka som är belägen på medlemsstaternas territorium skall underkastas en inresekontroll på ankomstflygplatsen och en utresekontroll på avreseflygplatsen.

iii) Om flygbolaget, på flyg som avgår från ett tredjeland med flera mellanlandningar på medlemsstaternas territorium, kan ta ombord passagerare enbart för den återstående sträckan på detta territorium, skall dessa passagerare underkastas en utresekontroll på avreseflygplatsen och en inresekontroll på ankomstflygplatsen.

Kontroller av de passagerare som vid dessa mellanlandningar redan befinner sig ombord och inte har stigit ombord på medlemsstaternas territorium skall utföras i enlighet med led b ii. Det omvända förfarandet skall tillämpas på flygningar av denna kategori om bestämmelselandet är ett tredjeland.

2.1.3 Gränskontroller skall normalt inte utföras i flygplanet eller vid utgången, såvida inte detta är motiverat utifrån en bedömning av riskerna för inre säkerhet och olaglig invandring. För att säkerställa att passagerarna kontrolleras i enlighet med artiklarna 6–11 på de flygplatser som har utsetts till gränsövergångsställen skall medlemsstaterna se till att flygplatsmyndigheterna vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att leda passagerartrafiken till lokaler som är reserverade för kontrollen.

Medlemsstaterna skall se till att flygplatsoperatören vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att hindra obehöriga personer från att komma in på eller lämna de reserverade områdena, till exempel transitområdet. Kontroller skall normalt inte göras i transitområdet, såvida inte detta är motiverat utifrån en bedömning av riskerna för inre säkerhet och olaglig invandring; det får utföras kontroller i detta område i synnerhet av personer som är underkastade visering för flygplatstransitering för kontroll av att de verkligen innehar en sådan visering.

2.1.4 Om ett flygplan under flygning från ett tredjeland, på grund av *force majeure* eller vid överhängande fara eller enligt instruktioner från myndigheterna, måste landa på en flygplats som inte är ett gränsövergångsställe, får detta flygplan fortsätta sin flygning endast efter tillstånd från gränsbevakningen och tullmyndigheterna. Detsamma skall gälla om ett flygplan från ett tredjeland landar utan tillstånd. Artiklarna 6–11 skall under alla omständigheter tillämpas på kontrollen av passagerarna på dessa flygplan.

2.2 Förfaranden för kontroll på sekundära flygplatser

2.2.1 Det skall säkerställas att personer kontrolleras i enlighet med artiklarna 6–11 även på flygplatser som inte har ställning som internationella flygplatser enligt relevant nationell lagstiftning ("sekundära flygplatser") men har tillstånd för flygningar från eller till tredjeländer.

2.2.2 Med avvikelse från punkt 2.1.1 får man på sekundära flygplatser avstå från att installera anläggningar för att fysiskt skilja inrikespassagerare från passagerare på andra flyg, utan att detta påverkar bestämmelserna i förordning (EG) nr 2320/2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten[34]. Om trafikvolymen är låg, är det dessutom inte nödvändigt att gränsbevakningstjänstemän ständigt finns på plats, såvida det kan garanteras att nödvändig personal vid behov kan infinna sig inom lämplig tid.

2.2.3 Om det inte ständigt finns gränsbevakningstjänstemän på plats på en sekundär flygplats, skall flygplatsföreståndaren i tillräckligt god tid i förväg informera gränsbevakningen om ankomst och avgång för flygplan från eller till tredjeländer.

2.3 Kontroll av personer i privatflyg

2.3.1 Vid privata flygningar från eller till tredjeländer skall befälhavaren före starten till gränsbevakningen i destinationsmedlemsstaten och, i förekommande fall, i den medlemsstat där den första inresan äger rum överlämna en allmän deklaration, som bland annat skall innehålla en färdplan, i enlighet med bilaga 2 till konventionen angående internationell civil luftfart, och uppgifter om passagerarnas identitet.

2.3.2 När privatflyg från ett tredjeland på väg till en medlemsstat mellanlandar på andra medlemsstaters territorium, skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där inresan sker utföra gränskontroller och fästa en inresestämpel på den allmänna deklaration som avses i punkt 2.3.1.

[34] EGT L 355, 30.12.2002, s. 1.

2.3.3 När det inte med säkerhet kan fastställas att en flygning endast sker från eller till medlemsstaternas territorium utan mellanlandning på ett tredjelands territorium, skall de behöriga myndigheterna på flygplatserna göra en personkontroll i enlighet med punkterna 2.1 och 2.2.

2.3.4 Bestämmelser om inresa och utresa för segelflygplan, mycket lätta flygplan, helikoptrar och hantverksmässigt byggda flygplan som endast kan tillryggalägga korta sträckor samt styrbara ballonger skall fastställas i nationell lagstiftning och eventuellt genom bilaterala avtal.

3. Sjögränser

3.1 Allmänna kontrollförfaranden för sjötrafik

3.1.1 Kontroller av fartyg skall utföras i ankomst- eller avresehamnen, ombord på fartyget eller på en därför avsedd plats i omedelbar närhet av fartyget. I enlighet med de avtal som slutits om detta kan kontroller emellertid även utföras under resan eller på ett tredjelands territorium vid fartygets ankomst eller avresa.

Syftet med kontrollen är att säkerställa att såväl besättning som passagerare uppfyller villkoren i artikel 5, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 17.1 b.

3.1.2 [...]

3.1.3 Fartygets kapten eller i annat fall den fysiska eller juridiska person som företräder redaren i allt som rör redarens skyldigheter beträffande fartygets utrustning (skeppsmäklaren) skall upprätta en förteckning i två exemplar över besättningen och eventuella passagerare. Senast vid ankomsten till hamnen skall förteckningen eller förteckningarna överlämnas till gränsbevakningstjänstemännen. Om denna förteckning eller dessa förteckningar på grund av *force majeure* inte kan överlämnas till gränsbevakningstjänstemännen, skall en kopia sändas till det behöriga gränsövergångsstället eller till den behöriga sjöfartsmyndigheten, som utan dröjsmål skall vidarebefordra den till gränsbevakningen.

3.1.4 Ett exemplar av de båda förteckningarna, vederbörligen undertecknat av en gränsbevakningstjänsteman, skall återlämnas till fartygets kapten, som på begäran skall visa upp det i hamn.

3.1.5 Fartygets kapten eller i annat fall skeppsmäklaren skall utan dröjsmål meddela varje förändring i besättningens sammansättning eller antalet passagerare.

Kaptenen skall dessutom utan dröjsmål, och om möjligt redan innan fartyget anlöper hamn, anmäla till berörda myndigheter om det finns fripassagerare ombord. Fartygets kapten skall dock fortsätta att vara ansvarig för fripassagerarna.

3.1.6 Fartygets kapten skall i god tid och i enlighet med de bestämmelser som gäller i den berörda hamnen anmäla fartygets avresa till gränsbevakningen; om denna inte kan underrättas, skall han underrätta den behöriga sjöfartsmyndigheten. Det andra exemplaret av den eller de i förväg upprättade och undertecknade förteckningarna skall återlämnas till dessa myndigheter.

3.2 Särskilda kontrollförfaranden för vissa typer av sjöfart

Kryssningsfartyg

3.2.1 Kryssningsfartygets kapten eller i annat fall skeppsmäklaren skall till de behöriga gränsbevakningstjänstemännen översända uppgifter om kryssningsrutten och kryssningsprogrammet minst 24 timmar innan fartyget lämnar avgångshamnen och före ankomsten till varje hamn på medlemsstaternas territorium.

3.2.2 Om ett kryssningsfartygs rutt uteslutande omfattar hamnar på medlemsstaternas territorium, skall med avvikelse från artiklarna 4 och 6 inga gränskontroller utföras och kryssningsfartyget får lägga till i hamnar som inte är gränsövergångsställen.

På grundval av en bedömning av säkerhetsriskerna och riskerna för olaglig invandring får det dock göras kontroller av besättningen och passagerarna på dessa fartyg.

3.2.3 Om ett kryssningsfartygs rutt omfattar såväl hamnar inom medlemsstaternas territorium som hamnar i tredjeländer, skall med avvikelse från artikel 6 gränskontrollerna utföras enligt följande:

a) När kryssningsfartyget kommer från en hamn i ett tredjeland och för första gången anlöper en hamn på en medlemsstats territorium, skall besättningen och passagerarna underkastas inresekontroller på grundval av de namnlistor över besättning och passagerare som avses i punkt 3.2.4.

Passagerare som går i land skall underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 6, om inte en bedömning av säkerhetsriskerna och riskerna för olaglig invandring visar att det inte föreligger något behov av sådana kontroller.

b) När kryssningsfartyget kommer från en hamn i ett tredjeland och åter anlöper en hamn på en medlemsstats territorium, skall besättningen och passagerarna underkastas inresekontroll på grundval av de namnlistor över besättning och passagerare som avses i punkt 3.2.4., i den mån dessa listor har ändrats sedan kryssningsfartyget anlöpte föregående hamn på en medlemsstats territorium.

Passagerare som går i land skall underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 6, om inte en bedömning av säkerhetsriskerna och riskerna för olaglig invandring visar att det inte föreligger något behov av sådana kontroller.

c) När ett kryssningsfartyg kommer från en hamn i en medlemsstat och anlöper en annan hamn i en medlemsstat, skall passagerare som går i land underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 6, om detta krävs enligt en bedömning av säkerhetsriskerna och riskerna för olaglig invandring.

d) När ett kryssningsfartyg avgår från en hamn i en medlemsstat till en hamn i ett tredjeland, skall besättningen och passagerarna underkastas utresekontroller på grundval av namnlistorna över besättning och passagerare.

Om detta krävs enligt en bedömning av säkerhetsriskerna och riskerna för olaglig invandring, skall passagerare som går ombord underkastas utresekontroller i enlighet med artikel 6.

e) När ett kryssningsfartyg avgår från en hamn i en medlemsstat till en annan hamn i en medlemsstat, skall inga utresekontroller utföras.

På grundval av en bedömning av säkerhetsriskerna och riskerna för olaglig invandring kan det emellertid utföras kontroller av besättningen och passagerarna på sådana fartyg.

3.2.4 Namnlistorna över besättning och passagerare skall inbegripa följande:

- För- och efternamn.
- Födelsedatum.
- Nationalitet.
- Typ av resehandling samt dess nummer och, i förekommande fall, viseringsnumret.

Kryssningsfartygets kapten eller i annat fall skeppsmäklaren skall till de behöriga gränsbevakningstjänstemännen översända namnlistorna minst 24 timmar före ankomsten till varje hamn på medlemsstaternas territorium eller, om resan till en hamn varar mindre än 24 timmar, omedelbart efter det att ombordstigningen är klar i föregående hamn.

Namnlistan skall stämplas vid det första inresestället till medlemsstaternas territorium och därefter varje gång som listan ändras. Hänsyn skall tas till namnlistan vid en bedömning av riskerna enligt punkt 3.2.3.

Fritidsbåtstrafik

3.2.5 Med avvikelse från artiklarna 4 och 6 skall personer ombord på fritidsbåtar som kommer från eller avgår till en hamn i en medlemsstat inte underkastas gränskontroller och får gå in i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe.

När det bedöms föreligga risk för olaglig invandring, och i synnerhet om ett tredjelands kust är belägen i omedelbar närhet av den berörda medlemsstatens territorium, skall emellertid personkontroller och/eller en fysisk genomletning av fritidsbåten göras.

3.2.6 Med avvikelse från artikel 4 får en fritidsbåt som kommer från ett tredjeland undantagsvis gå in i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe. I sådana fall skall de ombordvarande underrätta hamnmyndigheterna för att få tillstånd att gå in i denna hamn. Hamnmyndigheterna skall kontakta myndigheterna i den närmaste hamn som är ett gränsövergångsställe för att meddela båtens ankomst. Passagerardeklarationen skall göras genom att förteckningen över de ombordvarande lämnas till hamnmyndigheterna. Denna förteckning skall vara tillgänglig för gränsbevakningen senast vid ankomsten.

Om på grund av *force majeure* en fritidsbåt från ett tredjeland måste lägga till i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe, skall hamnmyndigheterna också kontakta myndigheterna i den närmaste hamn som är ett gränsövergångsställe för att meddela båtens närvaro.

3.2.7 Ett dokument med alla tekniska uppgifter om båten och namnen på de ombordvarande skall lämnas in i samband med kontrollen. En kopia av detta dokument skall överlämnas till myndigheterna i inrese- och utresehamnarna. Så länge båten finns kvar på en medlemsstats territorialvatten skall ett exemplar av denna förteckning finnas bland båtens handlingar.

Kustfiske

3.2.8 Med avvikelse från artiklarna 4 och 6 skall besättningen på kustfiskefartyg som varje dag eller inom 36 timmar återvänder till registreringshamnen eller till någon annan hamn på medlemsstaternas territorium utan att lägga till i någon hamn på ett tredjelands territorium inte underkastas någon systematisk kontroll. Bedömningen av riskerna för olaglig invandring, i synnerhet om ett tredjelands kust är belägen i omedelbar närhet av den berörda medlemsstatens territorium, skall dock beaktas för fastställande av hur ofta kontroller bör utföras. Alltefter dessa risker skall personkontroller och/eller en genomletning av fartyget göras.

3.2.9 Besättningen ombord på kustfiskefartyg som inte är registrerade i en hamn på en medlemsstats territorium skall kontrolleras enligt bestämmelserna om sjömän.
Fartygets kapten skall anmäla varje ändring i besättningslistan och eventuell närvaro av passagerare till de berörda myndigheterna.

Färjeförbindelser

3.2.10 Passagerare på färjor som upprätthåller förbindelser med hamnar i tredjeländer skall underkastas kontroll. Följande regler skall gälla:

a) När så är möjligt skall medlemsstaterna inrätta skilda köer i enlighet med artikel 8.
b) Passagerare till fots skall kontrolleras för sig.
c) Kontroller av passagerare i personbilar skall utföras i själva fordonet.
d) Passagerare på turistbussar skall behandlas på samma sätt som passagerare till fots. De skall lämna turistbussen för kontrollerna.

e) Kontroller av lastbilsförare och deras eventuella följeslagare skall utföras i fordonet. Denna kontroll och kontrollen av de andra passagerarna skall i princip ske var för sig.

f) För att kontrollerna skall utföras snabbt skall ett tillräckligt antal kontrollspärrar inrättas.

g) De transportmedel som används av passagerarna, den eventuella lasten samt andra transporterade föremål skall underkastas stickprovskontroll, framför allt för upptäckt av olagliga invandrare.

h) Färjors besättningsmedlemmar skall behandlas på samma sätt som besättningsmedlemmarna på handelsfartyg.

4. Sjöfart på inre vattenvägar

4.1 Med "sjöfart på de inre vattenvägarna som medför passage av en yttre gräns" avses användning av alla typer av båtar och flytande farkoster för yrkes- eller fritidsändamål på floder, kanaler och sjöar.

4.2 För båtar som används för yrkesändamål skall kaptenen och de personer som är anställda ombord och är upptagna på besättningslistan och dessa personers familjemedlemmar, om de bor ombord, betraktas som besättningsmedlemmar eller likvärdiga.

4.3 De relevanta bestämmelserna i punkterna 3.1 och 3.2 skall också tillämpas på kontroller av sjöfart på de inre vattenvägarna.

BILAGA VII

Särskilda ordningar för vissa personkategorier

1. Statschefer

Med avvikelse från artiklarna 5–11 får statschefer och de medlemmar av deras delegationer vilkas ankomst och avresa har meddelats officiellt genom diplomatiska kanaler inte underkastas gränskontroller.

2. Flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar

2.1 Med avvikelse från artikel 5 kan innehavare av certifikat för piloter eller besättningsmedlemmar enligt bilaga 9 till konventionen om civil luftfart av den 7 december 1944 under utövande av sin tjänst och på grundval av dessa handlingar

– stiga ombord och stiga av på mellanlandnings- eller ankomstflygplatsen på en medlemsstats territorium,
– bege sig till den kommun på en medlemsstats territorium där mellanlandnings- eller ankomstflygplatsen ligger,
– med valfritt transportmedel bege sig till en flygplats belägen på en medlemsstats territorium för att stiga ombord på ett flygplan som avgår från denna flygplats.

I alla övriga fall skall kraven i artikel 5.1 vara uppfyllda.

2.2 Bestämmelserna i artiklarna 6–11 skall tillämpas på kontroller av flygplansbesättningar. Flygplansbesättningar skall om möjligt kontrolleras först. De skall kontrolleras antingen före passagerarna eller i särskilda lokaler som har avsatts för detta ändamål. Med avvikelse från artikel 6 kan besättningar som den gränskontrollansvariga personalen känner till från sin tjänsteutövning kontrolleras enbart genom stickprov.

3. Sjömän

3.1 Med avvikelse från artiklarna 4 och 6 får medlemsstaterna tillåta sjömän som innehar identitetshandlingar för sjömän utfärdade i enlighet med Genèvekonventionen av den 19 juni 2003 (nr 185), Londonkonventionen av den 9 april 1965 och relevanta nationella bestämmelser att resa in på medlemsstaternas territorium genom att gå i land och stanna inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i angränsande kommuner utan att anmäla sig vid ett gränsövergångsställe, under förutsättning att de är upptagna på sitt fartygs besättningslista, som tidigare har lämnats till de behöriga myndigheterna för kontroll.

Alltefter bedömningen av risken för olaglig invandring och säkerhetsriskerna skall sjömännen dock underkastas kontroll av gränsbevakningen i enlighet med artikel 6 innan de går i land.

Om en sjöman utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan, kan han vägras tillstånd att gå i land.

3.2 Sjömän som avser att vistas utanför kommunerna i hamnens närhet skall uppfylla villkoren för inresa på medlemsstaternas territorium i artikel 5.1.

4. Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer

4.1 Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass, utfärdade av tredjeländer eller regeringar som är erkända av medlemsstaterna samt innehavare av handlingar som har utfärdats av de internationella organisationer som anges i punkt 4.4, vilka reser i tjänsten, kan i kraft av sina speciella privilegier eller immuniteter ges företräde framför andra resenärer vid gränskontroller, även om de, i förekommande fall, fortfarande är skyldiga att inneha visering.

Med avvikelse från artikel 5.1 c skall innehavare av sådana handlingar inte avkrävas bevis på att de har tillräckliga medel för sitt uppehälle.

4.2 Om en person som infinner sig vid den yttre gränsen åberopar privilegier, immuniteter och undantag, får gränsbevakningstjänstemannen kräva att denne företer bevis på sin status genom att uppvisa de relevanta handlingarna, särskilt intyg utfärdade av den ackrediterande staten, ett diplomatpass eller annat. I tveksamma fall kan tjänstemannen i brådskande fall vända sig direkt till utrikesministeriet.

4.3 Ackrediterade medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulära representationer och deras familjer får resa in på medlemsstaternas territorium mot uppvisande av det kort som avses i artikel 17.2 och den handling som tillåter dem att passera gränsen. Dessutom får med avvikelse från artikel 11 gränsbevakningstjänstemännen inte neka innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass inresa på medlemsstaternas territorium utan att först samråda med de relevanta nationella myndigheterna. Detta gäller även då en rapport om personen har registrerats i SIS.

4.4 De handlingar som utfärdats av internationella organisationer i de syften som anges i punkt 4.1 är i synnerhet följande:

- Förenta nationernas passersedel, som utfärdas till personal vid Förenta nationerna och dess underordnade organ enligt konventionen rörande privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 21 november 1947.
- Europeiska gemenskapens (EG) passersedel.
- Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) passersedel.
- Identitetshandling utfärdad av Europarådets generalsekreterare.
- Handlingar som utfärdas i enlighet med artikel III.2 i avtalet mellan parterna i Atlantpaktsorganisationen som avser status för deras militära personal (militära ID-kort tillsammans med en reseorder, resefullmakt eller en enskild eller kollektiv tjänsteorder) samt handlingar som utfärdas inom ramen för ett partnerskap för fred.

5. Gränsarbetare

5.1 Förfarandena för kontroll av gränsarbetare omfattas av de allmänna bestämmelserna om gränskontroll, särskilt artiklarna 6 och 11.

5.2 Med avvikelse från artikel 6 skall personer som gränsbevakningstjänstemännen känner väl genom att de ofta passerar gränsen vid samma gränsövergångsställe, och som de efter en första kontroll vet varken finns registrerade i SIS eller i något nationellt dataregister, endast underkastas stickprovskontroller för kontroll av att de har en giltig handling som tillåter dem att gå över gränsen och uppfyller de nödvändiga inresevillkoren. Sådana personer skall då och då, utan förvarning och med oregelbundna intervaller, underkastas en noggrann kontroll.

5.3 Bestämmelserna i punkt 5.2 får utvidgas till andra kategorier av pendlare i regelbunden gränstrafik.

6. Underåriga

6.1 Gränsbevakningstjänstemännen skall vara särskilt uppmärksamma på underåriga, oavsett om de åtföljs av vuxna eller inte. Underåriga som passerar en yttre gräns skall underkastas samma kontroller vid inresa och utresa som vuxna i enlighet med denna förordning.

6.2 När underåriga åtföljs av vuxna, skall gränsbevakningstjänstemännen kontrollera om den medföljande har föräldraansvar för den underårige, särskilt i de fall då den underårige endast åtföljs av en vuxen och det finns en grundad anledning att anta att den underårige olagligen har förts bort från den eller de personer som har det lagliga föräldraansvaret. I det sistnämnda fallet skall gränsbevakningstjänstemännen göra ytterligare utredningar i syfte att upptäcka eventuella inkonsekvenser eller motsägelser i den information som lämnats.

6.3 Om underåriga reser utan en medföljande vuxen, skall gränsbevakningstjänstemännen genom en noggrann kontroll av resehandlingar och verifikationer försäkra sig om att de underåriga inte lämnar territoriet mot de föräldraansvarigas vilja.

BILAGA VIII

Statens namn

STATENS LOGOTYP **(Kontorets namn)**

_____

Ingen logotyp krävs för Island och Norge

GODKÄNNANDE AV BEVIS PÅ ATT VILLKOREN FÖR VARAKTIGHETEN AV EN KORTARE VISTELSE HAR RESPEKTERATS NÄR RESEHANDLINGEN SAKNAR INRESESTÄMPEL

Den _____ kl. (tidpunkt) _____ i (ort)_____

Den undertecknande myndigheten _____

lämnar följande uppgifter om den berörda personen:

Efternamn _____ Förnamn _____

Födelsedatum _____ Födelseort _____ Kön: _____

Nationalitet _____ Bosatt i _____

Resehandling _____ nummer _____

Utfärdad i _____ den _____

Visering nummer_____ (i förekommande fall) utfärdad av _____

för en period av _____ dagar av följande skäl: _____

Med beaktande av det bevis avseende varaktigheten av hans (hennes) vistelse på medlemsstaternas territorium som han (hon) har lämnat, skall han (hon) anses ha rest in på territoriet i medlemsstaten _____den _____kl. _____vid gränsövergångsstället_____

Kontaktuppgifter för den undertecknande myndigheten:

Tfn:_____

Fax:_____

e-post:_____

Den berörda personen skall erhålla ett exemplar av denna handling.

Berörd person	**Ansvarig tjänsteman + stämpel**